

[Alfred Jensen.]

undersøge området, men jeg har ikke nogen lyst dertil, for jeg har den opfattelse, at udvalget overhovedet ikke har gidet beskæftige sig med lovforslaget. Det, der står i betænkningen, er praktisk taget kun en gentagelse af, hvad der blev sagt fra folketingets talerstol ved forslagets første behandling.

Der er imidlertid et område, som ikke er dækket af de kollektive overenskomster, og det er funktionærernes, og det er netop her, der tiltrænges foranstaltninger, som sikrer, at den organisationsret, der er foreskrevet i funktionærloven, bliver overholdt. Derfor burde man virkelig tage spørgsmålet op til behandling, og så er der for mig ingen tvivl om, at man ville komme til det resultat, at der er mangler i vor lovgivning på dette område.

Hvad nu betænkningen iøvrigt angår, så siger den, at de bestemmelser, lovforslaget omhandler, er dækket gennem overenskomster og aftaler. Ja, jeg har ikke bestridt — det vil ingen i den kommunistiske gruppe gøre — at der findes aftaler og overenskomster, som indeholder bestemmelser om tillidsmandsbeskyttelse, men det er ikke spørgsmålet. Spørgsmålet er, om de bestemmelser, der findes, giver fyldestgørende sikring mod anslag mod fagforeningsvirksomhed, mod arbejdere, der optræder på linie med fagforeningsbeslutninger, eller som er valgt til tillidsmænd. Det er den almindelige opfattelse i dette land, at de bestemmelser, der findes i overenskomsterne om tillidsmandsbeskyttelse, ikke er tilstrækkelige, og det er netop det, vort lovforslag tager sigte på at afhjælpe.

Den ærede ordfører for udvalget måtte da også erkende, da forslaget var til første behandling, at vor tillidsmandsbeskyttelse ikke er tilstrækkelig effektiv. Ja, men her er vi jo ved det afgørende, at tillidsmandsbeskyttelsen er så lidet effektiv, at mange viger tilbage for at påtage sig hvervet som tillidsmand. Man skulle dog tro, at det ærede medlem kender så meget til forhandlinger på faglige kongresser, at han ved, at der er steder, hvor det kniber med at få en arbejder til at overtage en post som tillidsmand, simpelthen fordi han frygter for, at resultatet af hans virksomhed bliver, at han kommer på kant med firmaet og bliver af-

skediget, og det er ikke så morsomt for en arbejder, der har været mange år i en virksomhed, at skulle ud på gaden, søge ind i et andet firma og så at sige begynde forfra med at arbejde sin anciennitet op. De 1 200 kr., der betales som erstatning for uberettiget afskedigelse, er jo ikke nogen dækning for den tort og det tab, den pågældende arbejder lider. Derfor er vi i den situation, at der ikke er tilstrækkelig sikring for tillidsmanden og ikke tilstrækkelig sikring for de personer, der optræder som talsmænd for fagforeningsbeslutninger.

Det ærede medlem hr. Lindberg var også inde på spørgsmålet om enkeltmandsafskedigelser. I adskillige tilfælde drejer det sig ikke om personer, der afskediges, fordi de optræder på linie med deres fagforeningsbeslutninger, men i mange tilfælde drejer det sig netop om personer, der optræder om fagforeningsmedlemmer, optræder solidarisk med deres arbejdskammerater og derfor kommer i miskredit hos deres arbejdsgiver, men ikke er beskyttet af nogen som helst tillidsmandsbestemmelse.

Det er rimeligt, at spørgsmålet tages op til behandling; det klares ikke gennem de aftaler, der findes. Det måtte det ærede medlem hr. Lindberg også erkende. Derfor er de begrundelser, jeg har givet for dette lovforslag, for disse foranstaltninger, ikke fejlet af bordet. Der er ikke kommet nogen som helst bevisførelse for, at det er overflødigt at træffe ekstra foranstaltninger til sikring af arbejderne stilling ude på arbejdspladsen. Tværtimod, det, der er fremkommet her, giver udtryk for, at der er en betydelig usikkerhed på arbejdspladsen; det er der for tillidsmændenes vedkommende, og det er der for den enkelte mand, der risikerer at blive afskediget. Det er ganske givet, at hvor der er organisationer, har man gjort alt, hvad der var muligt for at nå frem til effektiv beskyttelse, men man har ikke været i stand til det, og hvorfor? Fordi arbejderne trods alt er den svage part på arbejdsmarkedet. Det er klart, at her kan foranstaltninger fra samfundets side hjælpe organisationerne i deres kamp for at beskytte tillidsmænd og medlemmer. Det er derfor, vi har fremsat dette lovforslag.

Jeg vil sige til tinget, at hvis man forkaster et forslag som dette, begår man en uret overfor de mange hundredtusinder af